WWW.AL-SHIA.ORG

اهلبیت (ع) په قرآن کښې

کتاب پېژندنه
د کتاب نوم:----------------- اهلبېت په قران کښې
ژباړه:--------------------------- انورشاهین خانخېل
د چاپ کال:-----------۱۳۸۴ هـ ن (مطابق ۲۰۰۵م)

ډالۍ

دا ترجمه شوے کتاب په ډېر درناوی د پښتون اتل او د قلم او توري خاوند ستر خوشحال بابا (ع) په نوم ډالۍ کوم د چا چې رګ رګ ته د خداے د ګران رسول (ص) د پاکو اهلبېتو (ع) مینه رسېدلې وه او تل به یې ویل:

دوستداران د اهلبېت له اوره خلاص دی
بې دوستۍ یې عالَم کله مخلَّص دے

یا دا چې:

زۀ دوستدار د دۀ د آل یم
پہ دوستئ کښې خوشحال یم
صـلوات زمـا پـہ واړو
تـحیـات زمـا پـــہ واړو

او بیا ھم دعا کوی:

د خــوشحــال ختـګ دې حــشر لــہ ھغو شــی
چې دوستدار د پنجتن پاک چھارده معصوم دی

او پہ اخبر کښې پہ خپلہ عقیده تسلی څرګندوی:

د علی د آل پہ مدح کښې جنت د ے   د خوشحال ختک پہ دا ده تسلی

او ھم پہ دې پاکہ مینہ کښې ورتہ نواصبو او خوارجو د رافضی خطاب ورکړ او ھغۀ پہ خوشحالئ دا خطاب وزغمۀ او وې ویل

زۀ خوشحال ختک پہ حُب د اھلبیتو   رافضی کړم، خارجی او اخراجی

رحمتونہ دې وی پہ ھغہ غیرتی پښتون
انور شاھین خانخیل

شمیره	عنوان
۱	اھلبیت (ع) خلک حق تہ ھدایت کوی
۲	اھلبیت (ع) صراط مستقیم
۳	اھلبیت (ع) مینځنے امت
۴	اھلبیت (ع) د اسلام او امان لاره

۵ اهلبېت (ع) د خدا ے پاک رسۍ
۶ اهلبېت (ع) شجره طيّبه
۷ د اهلبېتو (ع) ولايت د هدايت لاره
۸ اهلبېت (ع) د ذکر خاوندان
۹ له اهلبېتو (ع) سره د حضرت ادم (ع) تمسک
۱۰ اهلبېت (ع) په مباهله کښې
۱۱ اهلبېت (ع) پاک او معصوم
۱۲ له اهلبېتو (ع) سره مينه په امت واجب ده
۱۳ اهلبېت (ع) صادقين
۱۴ په اهلبېتو (ع) درود لېږل په امت فرض

د خپرونکې موسسې څو خبرې

د مهربان او بخښونکی لو ے ښتن په نامه

قرآن مجيد هغه کتاب د ے چې د خدا ے پاک لخوا د هغهٔ د ګران رسول (ص) په پاک زړهٔ باندې نازل شو ے د ے. دا هغه کتاب د ے چې ټول حکمت او حق د ے او د مطلق حق او حکيم له طرفه راغلے د ے .د فضيلت په ټولو اړخونو او موضوع ګانو کې يې بيان او د خلکو په ملامت کې يې خبرې د حق او حکمت په بنياد دی, او له هيڅ اړخه ورته باطل نه شی داخلېدې.(۱)

له نبی اکرم (ص) نه د نقل شویو حدیثونو مطابق د قرآن مجید یو شمېر ایتونه په اهلبیتو (ع) باندې تطبیق شوی دی او دا تطبیق دوه صورتونه لری.: یا یې انطباق په دې لحاظ دے چې هغوی د ایت مبارك یو اهم او روښانه مصداق دی او یا یې انطباق په هغو ایتونو کې د یوې خاصې ځانګړتیاوې د موجودګۍ په لحاظ دے. په بله معنا هغه ایت مبارك له اهلبیتو (ع) سره مختص دے او بل څوك پکښې نه شی شامېلېدې.له ابن مسعود (رض) نه روایت دے چې د خدا ے ګران رسول (ص) وفرمایل:" د خلکو دعوت کول او د هغوی مشریکول په ما او علی (ع) منتهی شوی دی, په مونږ کې یو هم

(۱) سوره فصلت ۴۲ ایت لا یأتیه الباطل من بین یدیه و من خلفه

د بت پرستش نه دے کړے او سجده مو ورته نه ده کړې, نو هم په دې وجه خدا ے پاک زۀ پیغمبر او علی (ع) یې وصی وګرځوۀ (۱)

دا خبره چې د خدا ے ګران رسول (ص) ابراهیمی (ع) دعوت له ځان او حضرت علی (ع) سره منتهی وګڼۀ د دې ښودنه کوی چې د امامت شرائط چې څنګه په ما کښې جمع دی هماغه شان په حضرت علی (ع) کې جمع دی.

د خدا ے ګران رسول (ص) هغه ټول فضائل لری چې د امامت لپاره شرط دے. هغه فضائل چې پکې له ظلم او بت پرستۍ نه پاکی شامله ده. او د حضرت علی (ع) لپاره د دعوت د انتها جمله او دا چې هغۀ هیڅکله بت ته سجده نه ده کړې او پرستش یې نه دے کړے دا

فضيلت د على (ع) لپاره چې د خداے پاك د ګران رسول (ص) د پاكو اهلبيتو (ع) يو اهم مصداق دے ثابتوى. (ځكه خو كرم الله وجهه يواځې حضرت امام على (ع) ته ويل شوى دى۔ مترجم)

---

(۱) روى الجمهور عن ابن مسعود قال: قال رسول الله (ص) فاءنتهت الدعوة اِلى و الى على لم يسجد اَحدنا لصنم قطً فاتخذنى نبياً واتخذ علياً وصياً (مناقب علَى بن ابى طالب تاليف ابى الحسن بن محمد بن محمد الواسطى الجلابى الشافعيالشهير بابن المغارلى,
(وفات ۴۸۳كال ۲۷۲-۲۷۷مخونه روايت ۳۲۲. دلائل الصدق ۲ ټوک ۱۳۹ مخ)

اهلبيت (ع) خلک حق ته هدايت كوى

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ (۱) "او له هغو كسانو څخه چې مو پيدا كړل يو امت (ډله) داسې دے چې د حق په لور دعوت كوى (او په حق سره) عدل او انصاف كوى"

په تفسير فهم القرآن كښې راغلى دى چې حضرت امام جعفر صادق (ع) د وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ... ايت مبارك په تفسير كښې فرمائى: دا ايت مبارک د آل محمد (ص) او اهلبېتو(ع) په شان كښې نازل شوے دے چې خلک د حق په لور لاربنوونه او هدايت كوى په داسې حال كښې چې خلک ترې سر غړونه كوى.

له حضرت ابن عباس نه نقل شوی دی چې د خدا ے پاک د دې کلام وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ... په وضاحت کښې يې وويل: يعنې خلق مو کړو د حضرت محمد (ص) امت او له هغو څخه مو على بن ابى طالب (ع) چې خلک د حق په لور هدايت کوی (۱)

سيد قطب د امت په توصيف کې وائى: " دا امت په خپله په حق ثابت د ے او په هر وخت او هره موقع په حق باندې

(۱) سورهٔ اعراف ۱۸۱ ايت (۲) شواهد التنزيل ۱ ټوک ۲۰۴ مخ عن ابن عباس فى قوله- عزوجل-وممن خلقنا امة... قال:يعنيمن امة محمد "امة" يعنى على بن ابى طالب, "يهدون بالحق" يعنى يدعون بعدك يا محمد اليالحق "ويعدلون" فى خلافة بعدك...د غاية المرام په ۴۲۷- ۴۲۸ مخونو کښې په دې هکله دوه سنى حديثونه او دولس شيعه حديثونه نقل شوی دی.

عامل د ے

او په ځمکه باندې د خدا ے د امانت ساتونکے د ے."(۱)

دا مسلمه خبره ده چې مقصد ترې مطلق امت نه د ے, ځکه چې ټول امت چې پکښې ټول مسلمانان شامل دی هغه خصوصيات نه لری چې پاس سيد قطب بيان کړی دی. (چې انکارترې نه شی کېدې) پکار دی يو کس يا يو شمير خاص کسان وی چې په ځمکه باندې په حق عامل او د الهى امانت ساتونکى وی او مناسبه دا وه چې سيد قطب د داسې يو امت مصداق او نمونه کس يا کسان بيان کړې وې.

فخرالدین رازی په خپل تفسیر کې دا حدیث بیان کړے دے چې د خداے ګران رسول (ص) وفرمایل:ان من امتي قوما علي الحق حتي ینزل عیسي بن مریم (۲)"په تحقیق سره زما له امت څخه یوه ډله په حق باندې ده او د حق لور ته هدایت کوی تر هغه وخته چې حضرت عیسی بن مریم (ع) له اسمانه نازل شی"
دا حدیث امت یوه خاصه ډله ښئ چې په حق باندې ده او دا هغه کسان دی چې که خلکو په هغوی منګولې ولګولې او د هغوی افکار او اعمال یې خپل کړل نو چرې به بې لارې نه شی لکه څنګه چې د ثقلین په حدیث کې بیان شوی دی.

---

(۱) تفسیرفیظلا القران۳ټوک ۱۲۰ مخ
(۲) تفسیر رازی ۱۵ ټوک ۷۲ مخ

اهلبیت (ع) صراط مسقیم

اهدِنا الصِّرَاطَ المُستَقِیمَ((اے خدایه! مونږ ته نېغه لاره وښیِ))(۱) صراط مسقیم هغه پاکه لاره ده چې د شرک وغیره هیڅ پلیدی پکې نیشته, هغه لاره ده چې لارویان یې له بې لاریتوبه خلاص او په معنوی او انسانی توکګه پرې تکګ کوی, هغه لاره چې فقط د خداے د بندګۍ لاره ده او دغه لاره د خداے پاک د ګران رسول (ص) اهلبیت (ع) دی چې د قران عدل او برابر دی او د تطهیر ایت مبارك د

هغوی په شان کې نازل شوے دے, هغه اهلبېت (ع) چې د قران مجید د وضاحت مطابق پلیدی هغوی ته لاره نشی موندلې او له هر رجس نه پاک او منزه دی.

له ابن بریده او ابن عباس رضی الله تعالی عنهم نه روایت دے چې له صراط مستقیم نه مراد د خداے ګران رسول (ص) او د هغهٔ اهلبېت (ع) دی (۲) له جابر بن عبدالله انصاری (رض) نه روایت نقل شوے دے چې د خداے ګران رسول (ص) وفرمایل: " خداے پاک علی (ع), د هغهٔ میرمن او د هغهٔ بچی په مخلوقاتو باندې خپل حجت وګرځول او هغوی زما په امت کې د علم دروازې دی, او هرڅوک چې د دوی په وسیله هدایت شی نو په صراط مستقیم باندې هدایت شوی دی(۳)

---

(۱) سورهٔ حمد ۲ایت,

(۲) (۳) شواهد التنزیل ۱ټوک ۵۷-۵۸ مخونه.عن بریده . Öفي قول الله:"اهدناالصراط المستقیم" قال: صراط محمد و آله.کتاب ارجح المطالب ـ الشیخ عبیدالله الحنفی, ۵۸, ۳۱۹. غاية المرام کتاب د دې په باره کې چې صراط مستقیم حضرت محمد (ص) او د هغه آل دی له سنی لارې درې او له شیعه لارې ۲۴ حدیثونه نقل کړی دی ۲۴۶,۲۴۷ مخونه

حضرت امام محمد باقر (ع) فرمائی:نحن الطريق الواضح و الصراط المستقيم الي الله... (۱) " مونږه د خداے پاک په لوری روښانه لار او صراط مستقیم یو..." د دې مطلب په تائید کښې نور ډېر حدیثونه هم راغلی دی.

اهلبیت (ع) مینځنی اُمت

وكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُواْ شُهَدَاء عَلَى النَّاسِ (۲)"
او مونږ تاسو مینځنی امت (ډله) وګرځولئ د دې لپاره چې په خلکو باندې ګواهان او حجت وسئ"

ابان بن عیاش له سلیم بن قیس نه نقل کړی دی چې وائی: امیرالمومنین علی(ع)وفرمایل:"
په تحقیق سره په"لتکونوا شهداء على الناس" ایت کې د خدا ے پاک مراد مونږه (اهلبیت) یو نو بس د خدا ے ګران رسول (ص) په مونږه ګواه دے او مونږ په خلکو باندې ګواه او ځمکه د خدا ے پاک حجت یو او مونږ هغه

---

(۱) احقاق الحق, ۱۳ ټوک ۸۳ مخ په نقل د فرائدالسمطین (لیك علامه شیخ ابراهیم بن محمد بن ابی ابکر بن حمویه الحموینی, وفات ۷۲۲ کال)
(۲) سورهٔ بقره ۱۴۳ ایت

کسان یو چې خدا ے پاک یې په باره کې فرمائی:
وكذلك جعلناكم امةً وسطاً..." (۱)

اهلبيت (ع) د اسلام او د امان لاره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ ادْخُلُواْ فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلاَ تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (۲)

"اے هغو کسانو چې ايمان مو راوړے دے ټول په "سلم" کې داخل شئ او د شيطان متابعت مه کوئ چې هغه ستاسو ښکاره دښمن دے" له "سلم" نه مراد اهلبيت عليهم السلام دی "سلم" د امان او د نجات د لارې په معنا دے (۳) سلم, تسليم او اسلام يوه معنا لری (۴) او د نجات او امان لاره او حقيقی اسلام د اهلبيتو(ع)

---

(۱) عن ابان بن عياش عن سليم بن قيس عن علی (ع) قال: "ان الله ايانا عنی بقوله تعالی: لتكونوا شهداء علی الناس, فرسول الله شاهد علينا و نحن شهداء علی الناس و حجته فی ارضه ونحن الذين قال الله جل اسمه (فيهم) وكذلك جعلناكم امةً وسطاً..." شواهد التنزيل, ۱ټوک ص ۹۲

(۲) سورهٔ بقره, ۲۰۸ ايت

(۳)-معجم الفاظ القرآن (مجمع اللغة العربية) ۱ ټوک ۲۰۸ مخ (فی السلم) ای فی طريق الامان و النجاة

(۴) الميزان, ۲ ټوک ۱۰۳ مخ

په ولايت کې دے نو بس اے ايمان راوړونکو تاسو هغه وخت خدا‌ے پاک ته تسليم يئ چې په فکر او عمل کې د خدا‌ے د ګران رسول (ص) د اهلبيتو (ع) پيروی وکړئ. له حضرت علی (ع) نه روايت

دے چي فرمائی: " په سلم کې د داخليدو مقصد زمونږاهلبيتو (ع) ولايت دے(۱)
له امام محمد باقر (ع) نه روايت دے چي "سلم" د علی عليه السلام او له هغه نه وروستو د هغه د اوصياوولايت دے" (۲)

اهلبيت (ع) د خدا ے پاک رسۍ

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلاَ تَفَرَّقُوا (۳)

او ټول د خدا ے پاک په رسۍ باندې منګولي ښخې کړئ او بيلېږئ مه"

مسلمان امت پکار دی يو امت وی په دې معنا چې پکار دی ټول د اسلام په صحيح لاره باندې ټګ وکړی او هغه څه چې اسلام وائی هغه شان فـــکر او عمــل دې وکړی. دا يــو داسې

---

(۱) رواة القوم, منهم العلامة ابن العازلی الشافعی روی عن علی (ع) فی قوله تعالی: "ادخلوا فی السلم کآفة" قال: ولايتنا اَهل البيت.
(2) منهم العلامة الشيخ سليمان البلخی القندوزيو المتوفی سنة ۱۲۹۳ ينابيع المودة ص ۲۵۰ عن ابی جعفر الباقر فی قوله تعالی "ياايهالذين آمنوا ادخلوا فی السلم کآفة" يعنی ولاية علی عليهم السلام والاوصياء بعده احقاق الحق ۱۴ ټوک ۳۸۲ مخ
(۳) سورة آل عمران ۱۰۳ ايت

مطلب دے چي د ټولو اسلامی فرقو پرې اتفاق دے خومشکل کارد صحيح لارې پيژنګلو ده, او مشکل کار د اسلام صحيح پوهه لرل

دی. د خدا ے پاک په رسۍ باندې منګولې لګول د اسلام صحیح پوهه ده خو صحیح پوهه به څوک مسلمان امت ته ورکوی؟
په مسلمه توګه هغه کسان دی چې د صراط مستقیم ,حق او حقیقت په لور لارښوونکی, سلم, د امان لاره او د قران په شان (ناطق قران او له ثقلینو څخه) دی.چې هغوی هماغه د خدا ے د ګران رسول (ص) پاک اهلبیت (ع) دی.
په ځینو حدیثونو کې چې د ثقلین په هکله راغلی دی قرآن مجید پکې د "حبل الله" په توګه یاد شوے دے او اهلبیت (ع) د قران مجید برابر دی او له دې امله د خدا ے پاک رسۍ هم ده, ځکه چې له احادیثو او روایاتو نه هم دا خبره څرګنده ده.
سعید بن جبیر (رض) له ابن عباس (رض) نه نقل کړی دی چې وې ویل: د خدا ے د ګران رسول (ص) په خدمت کې وو یو اعرابی کس راننوتو او له رسول اکرم (ص) نه یې پوښتنه وکړه چې په "وعتصموا بحبل الله" کې حبل الله (د خدا ے رسۍ) څه څیز دے چې پکار دی منګولې پرې ښخې کړو ؟
د خدا ے ګران رسول (ص) خپل لاس مبارك په حضرت علی (ع) باندې کېښود او وې فرمایل: "په دۀ باندې منګولې ولګوئ چې دا د خدے پاک مضبوطه رسۍ ده".(۱)
له حضرت امام محمد باقر (ع) نه روایت دے چې د "وعتصموا..."ایت مبارك په تفسیر کې یې وفرمایل: "مونږ (اهلبیت) د خدا ے پاک رسۍ یو" (۲) ((د ځینو سنی کتابونو نومونه چې مطلب پکښې بیان شوے

د ے: تفسیر ثعلبی، صواعق محرقه ۹۰ مخ، نورالابصار ۱۰۱ مخ۔ مترجم))

---

(۱) و اخرج صاحب کتاب المناقب عن سعيد بن جبيره, عن ابن عباس(رض) قال: كنا عندالنبى (ص) اذ جاء اعرابى فقال: يا رسول الله (ص) سمعتك تقول" وعتصموا بحبل الله فما حبل الله الذى نعبصم به؟ فضرب النبى (ص) يده فى يد على و قال: "تمسكوا بهذا هو حبل الله المتين" احقاق الحق ۳ ټوک ص ۵۴۰ دا حديث په تفصيل سره له جمال الدين بن احمد الحنفى الموصلى چي په ابن حسنويه باندي مشهور د ے په بحرالمناقب کي په ۲۳ مخ باندي نقل شو ے د ے.

(۲) شواهد التنزيل ۱ ټوک ۱۳۱ مخ روايت ۱۸۰ ... عن جعفربن محمد (ع) فى قوله: واعتصموا بحبل الله... قال: نحن حبل الله. ينابيع الموده, ۲۷۴ مخ- احقاق الحق, ۱۴ ټوک, ۳۸۴-۳۸۲ مخونه او ۳ ټوک, ۵۳۹- ۵۴۰ مخونه او ۱۸ ټوک, ۵۳۵ او ۵۴۱ مخونه.

حضرت شافعی (رح) د واعتصموا په تفسیر کي داسي شعرونه ویلی دی:

ولما رایت الناس قد ذهب بهم مذاهبهم فی ابحر الغسی والجهل

رکبت علی اسم الله فی سفن النجا وهم اهلبیت المصطفیخاتم الرسل

و امسکت حبل الله و هو ولاء هم کما قد امرنا بالتمسك بالحبل

اهلبیت (ع) شجرۀ طیّبه

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّهُ الأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۱)

ایا ګورئ نه چې خدا ے پاک څه رنګه مثال ورکوی چې پاکه کلمه د هغې پاکې ونې په مثال ده چې اصل یې ثابت او څانګې یې په اسمان کې دی او میوه هر وخت د خدا ے په حکم ورکوی او خدا ے د خلکو لپاره مثالونه ورکوی دې لپاره چې نصیحت ترې حاصل کړی"

عبدالرحمن بن عوف وائی: له رسول الله (ص) نه مې واریدل چې فرمائی: "ونه زهٔ یم او حضرت فاطمه (ع) یې څانګه ده اوحضرت علی (ع) یې میوه جوړونکے اوحضرت حسن او حضرت حسین علیهم السلام یې مېوې او زمونږ شیعه (پیروکار) یې پاڼې دی او د ونې جرړه په عدن جنت کې او باقی پاتې یې په نورو جنتونو کې دی." (۲)

---

(۱) سورهٔ ابراهیم, ۲۴ او ۲۵ ایتونه

(۲) عن مینا مولی عبدالرحمن بن عوف عن ابیه یقول: سمعت عبدالرحمن ö بن عوف یقول: خذوا منی حدیثاً قبل ان نشاب الاحادیث بالاباطیل سمعت رسول الله (ص) یقول: انا شجره و فاطمه فرعها و علی لقاحها و حسن او حسین ثمرها و شیعتنا ورقها و اصل االشجره فی جنه عدن و سائر ذلک فی سائر الجنه (شواهد التنزیل ۱ ټوک ۳۱۲ مخ)

سلام الخثمی وائی چې د امام باقر علیهم السلام په خدمت کښې حاضر شوم او له هغه حضرت نه مې د كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء ... په هکله پوښتنه وکړه نو وې فرمایل اے سلامه! ونه حضرت محمد (ص) دے او د هغې فرع امیرالمومنین حضرت علی (ع) او میوه یې حضرت حسن او حضرت حسین علیهم السلام او څانگه یې حضرت فاطمه زهرا (ع) ده او د غې څانگې نور شاخونه د حضرت فاطمې (ع) له اولاد څخه امامان دی او پاڼې یې زمونږ اهلبیتو شیعه او مینه وال دی. کله چې زمونږ له پیروکارو نه یو کس مړ شی نو له دغې ونې نه یوه پاڼه ورژیږی او کله چې زمونږ په مینه والو کښې یو ماشوم وشی نو د هغې پاڼې په ځاے شنه پاڼه راوځی. بیا مې عرض وکړ اے د رسول الله فرزنده! نو د تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا څه معنا ده؟ وې فرمایل: مراد ترې امامان علیهم السلام دی چې خپل شیعه او پیروکار د هر حج او عمرې په موقع له حلالو او حرامو نه خبروی (۱)

د اسلام بنیاد په توحید او خداے پرستۍ باندې اېښے شوے دے او هماغه ثابت اصل دے چې د ټېرو پېغمبرانو علیهم السلام او حضرت محمد مصطفی (ص) د دعوت او بلنې بنیاد جوړوی. د خداے پاک د وحدانیت اصل ثابت اصل دے او نه ړنگېدونکے دے، د پېغبراکرم (ص) رسالت په دې اصل ثابت اېښودے شوے دے او هغه ونه چې په دې جړړو باندې ولاړه وی د زمان او مکان او بدلونونو په وجه نه محکومیږی. نو هغه کسان چې د پېغمبراکرم

(ص) رسالت ته چې شجرۀ طیّبه ورته ویل شوی دی پناه راوړی نو کله چې وغواړی د هغې په پناه کښې د ارامښت او اطمینان مقام ته لاره پېدا کولې شی او له دې پاکې شجرې نه اوچته ګټه اخښتلې شی چې د هغې په څانګو پورې زوړند شی اوخپله د هغو څانګو له پاڼو څخه شی او د رسالت ښاخ هماغه د پاکو اهلبېتو (ع) ولایت دے او میوه تل په څانګو او شاخونو باندې قرار لری او که مونږ له ونې نه څانګې او ښاخونه لرې کړو نو ونه به بې له ښاخونو او څانګو، نه پاڼې او نه میوه ونېسی.پاسنے ایت مبارک په دې ټکی باندې زیاته تکیه لری

(۱) شواهد التنزیل ۱ ټوک ۳۱۱ او ۳۱۲ مخونه

چې ولایت له رسالت نه جدا نه دے او بې له ولایت نه رسالت ته لاره نه شی پېدا کېدې، او په حقیقت کښې له ښاخونو نه جدا کېدل نه یوائې دا چې له ونې نه جدا کېدل دی بلکې له جرړو او ثابت اصل نه هم جدا کېدل دی یعنې له توحید او وحدانیت نه جدا کېدل دی.

لکه پښتون اتل او د قلم او تورې خاوند خوشحال بابا همدا د رسالت او ولایت عقیده په څومره ښه انداز کښې وړاندې کړې ده چې وائی: (مترجم)

که پکار دی وی د خدا ے پېژندګلی

پېروی د محمد کړه د علی

بس کا دومره ویل که ورته رخصت د ے
مــحمــد د ے پېغمبر عــلی ولــی

د اهلبېتو (ع) ولايت د هدايت لاره

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (۱)
او بې له شکه چې زهٔ بخښونکے د هغه کس يم چې توبه وکړی، ايمان راووړی او ښه کارونه وکړی او سمې لارې ته هدايت شی.

---

(۱) سورة طه ۸۲ ايت

له حضرت ابوذر غفاری (رض) نه نقل شوی دی چې د ايت مبارک إِنِّي لَغَفَّارٌ... په هکله يې وويل چې له لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا نه مراد دا د ے چې په هغه څه ايمان راوړی چې د خدا ے ګران رسول (ص) راوړی دی او فرائض او واجبات ترسره کړی او د ثُمَّ اهْتَدَى په باره کښې وائی چې مراد ترې دا د ے چې د خدا ے د ګران رسول (ص) د اهلبېتو (ع) د مينې او محبت په لور هدايت شی (داخل شی) (۱)
حضرت امام محمد باقر (ع) د پاسنی ايت په باره کښې فرمائی: ثُمَّ اهْتَدَى يعنې زمونږ اهلبېتو د ولايت په لور هدايت ومومی. (۲)

---

(۱) عن ابی ذر فی قوله تعالی : إِنِّي لَغَفَّارٌ... الایه، قال (لمن) من بما جاء به محمد (ص) و ادّی الفرائض ((ثم اهتدی)) قال: اهتدی قال اهتدی الی حب آل محمد (ص) (شواهد التنزیل للحافظ الحسکانی، ۱ ټوک ۳۷۷ مخ)
همدا رنګ په اخقاق الحق کښې د ۱۴ ټوک په ۴۰۵ مخ، له عون بن ابی جحیفه او ثابت البنانی نه یو لړ بیانونه نقل شوی دی
جمال الدین محمد بن یوسف الزرندی الحنفی فی نظم در رالسمطین ص ۸۲ طبع مطبعه القضاء روی عن ثابت بن البنانی فی قوله عزوجل وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ... ثُمَّ اهْتَدَی الی ولایه اهل بیته (ص) قال: و کذا جاء عن ابی جعفر انه قال: ثم اهتدی الی ولایتنا اهل البیت
(۲) عن جابر، عن ابی جعفر (ع) فی قوله تعالی: وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَی قال: الی ولایتنا اهل البیت

حضرت امام محمد باقر (ع) همدا رنګ فرمائی: د خدا ے ګران رسول (ص) یوه ورځ له کوره بهر راووت په داسې حال کښې چې د وَإِنِّي لَغَفَّارٌ... ثُمَّ اهْتَدَی ایت مبارک یې لوستو بیا یې حضرت علی (ع) ته وفرمایل: هدایت ستا په ولایت سره د ے (۱)
علامه سید طباطبائی په خپل ارزښناک المیزان تفسیر کښې لیکی: ((په حدیث مبارک کښې له ولایت نه مراد په دین او دنیا کښې د خلکو ((ولایت امر)) د ے او دا ولایت په دینی احکامو او قوانینو او د ټولنیزو چارو په چلولو کښې د مرجعیت قبلول دی او د قرآن مجید د نص په بنیاد د دې ایت مبارک په امثالو کښې: **النبی اولی بالمومنین من انفسهم** دا ولایت خاص د خدا ے د ګران رسول (ص) لپاره د ے او بیا د هغه حضرت (ص) د اهلبېتو (ع) او عترت لپاره

وګرځولے شو لکه د ولایت ایت مبارک، د ثقلین متواتر حدیث مبارک، د منزلت حدیث مبارک او داسې نورو کښې دا خبره ثابتیږی.

که څه هم دا ایت مبارک د هغو ایتونو مبارکو ترمینځ راغلے دے چې بنی اسرائیل یې پکښې مخاطب کړی دی اد د ایت ظاهری بڼه همداسې ده خو ایت په څه کښې محدودیت نه لری چې خا مخا دې له بنی اسرائیلو پورې محدود وی او له دې نه علاوه د نورو مواردو خنډ وګرځی. نو ایت مبارک له دغه مورد نه علاوه هم جاری دے څنګه چې د هغو په هکله جاری دے.

البته دا ایت د بنی اسرائیلو متعلق په دې وجه دے چې د موسی (ع) لپاره د دغه ولایت له ډول څخه یو امامت ثابت ؤ چې بې له هغۀ نه یې په انبیاو کښې وجود لرلو نو بس د هغۀ په امت لازمی وه چې د هغۀ په لور هدایت شی او د هغۀ په ولایت کښې داخل شی.

او د دې ایت تعلق له غیر بنی اسرائیلو سره په دې وجه دې چې ایت عام دے او په یوې خاص ډلې پورې مربوط نه دے نو ځکه دا ایت مبارک د رسول اکرم (ص) په ژوند کښې خلک د هغوی د ولایت په لور رابلی او له هغوی نه پس خلک د هغوی د عترت او اهلبیتو (ع) د ولایت په لور هدایتوی.

اهلبیت (ع) د ذکر خاوندان

فَاسْئَلوا اْأَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ (١)

که نه پوهېږئ نو د ذکر له خاوندانو نه پوښتنه وکړئ

جابر بن عبدالله انصاری (رض) وائی :حضرت علی بن ابی طالب (ع) وفرمایل : مونږه اهلبیت (ع) د ذکر خاندان یو(۲)

---

(۱) سورۀ نحل ۴۳ ایت (۲) اخرج الثعلبی عن جابر بن عبدالله قال: قال علی بن ابی طالب (ع) نحن اهل الذکر. (ینابیع الموده ۱۱۹ مخ)

همدا رنګ جعفر جعفی (رض) وائی چې کله د **فَاسْئَلوا أَهْلَ الذِّكْرِ** ایت مبارک نازل شو حضرت علی (ع) وفرمایل: مونږه (اهلبیت) د ذکر خاوندان یو.(۱)

پکار دی په دې ځان پوه کړو چې په قران مجید کښې پرله پسې ذکر خپله قران مجید ته هم ویل شوےدے (۲) نو په دې بنیاد په دې امت کښې د ذکر خاوندان د قران خاوندان دی. په تېره بیا لکه چې په سورۀ نحل کښې راغلی دی: **وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ** نو له دې مبارک ایت نه څرګندیږی چې د ذکر خاوندان د قران خاوندان دی او د قران خاوندان هماغه کسان کېدې شی چې په حدیث ثقلین کښې ورته د قران په څېر ویل شوی دی او هغه دی د خداے د ګران رسول (ص) اهلبیت (ع) چې د سورۀ طلاق په ۱۰ ایت کښې ذکر په هغو بزرګوارو په ظاهره اطلاق شوے

دے او له رسول اکرم (ص) نه پس هغوی د خلکو د پوښتنو مرجع دی ځکـــــــــــــــــه چـــــــــــــــــي

-(۱) تفسیر ابن جریر طبری ۱۷ ټوک ۵ مخ

(۲) سورۀ آل عمران ۵۸ ایت، سورۀ حجر ۲ ایت، سورۀ انبیاء ۵۰ ایت، سورۀ یس ۱۱ او ۲۹ ایتونه، سورۀ ص ۸ او ۸۷ ایتونه، سورۀ فصلت ۴۱ ایت، سورۀ زخرف ۵ ایت ، سورۀ قلم ۵۱ ایت او داسي نور....

هغوی د خلکو پوښتنو ته د وحی مطابق مطمئنوونکی او ضمانت ورکوونکی ځوابونه ورکوی. په دي ایت مبارک کښي د ذکر په خاوندانو کښي ټول مسلمانان شامل نه دی ځکه چي د دي چاري مسؤلان هغه کسان کېدي شی چي د قرآن او سنتو عارفان وی او څرګنده ده چي ټول مسلمانان د الهی معارفو او دینی احکامو عالمان او په قران مجید باندي پوره پوه نه دی نو په همدي وجه په ایت مبارک کښي د ذکر خاوندان هغه کسان دی چي د ثقلین په حدیث کښي ورته عترت او اهلبیت او د قرآن مجید مساوی وئیل شوی دی او خلک به له دوی نه د دین په اخېستلو سره هدایت بیا مومی او هیڅکله به بي لاري نه شی.
سفیان ثوری له سُدی نه روایت کړے دےچي حارث وویل له حضرت علی (ع) نه مي د فَاسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ... ایت مبارک د تفسیر په هکله پوښتنه وکړه چي د ذکر خاوندان کوم کسان دی؟ نو حضرت علی (ع) راته وفرمایل : په خدا ے مي دي قسم وی چي مونږ (اهلبیت)

د ذکر خاوندان او د علم خزانې يو مونږ د تاويل او تنزيل عارفان او عالمان يو، د خدا ے ګران رسول (ص) هم زما په هکله وفرمايل: **انا مدينه العلم و علیٌ بابها فمن اراد العلم فلياته من بابه** ((زۀ د علم ښار يم او علی (ع) د دغه ښار دروازه ده هر څوک چې د علم او معرفت زده کړه غواړی نو پکار دی چې په دروازه راشی)) (۱)

همدا رنګ يحيی بن يمان له اسرائيل نه او هغه له جابر بن عبدالله انصاری (رض) نه نقل کړی دی چې جابر وويل له ابوجعفر (ع) نه مې د **فَاسْئَلوا اَهْلَ الذِّکْرِ...** وضاحت وغوښتۀ نو هغه حضرت راته وفرمايل د ذکر خاوندان مونږ د پېغبر اکرم (ص) خاندان او د هغوی اهلبيت (ع) يو چې د دين د معرفت او د علومو په زده کړه کښې پکار دی له مونږ نه پوښتنه وشی. (۲)

فضيل بن يسار له حضرت ابوجعفر (ع) نه نقل کړی دی چې

---

(۱) عن الحرث قال: سألت علياً عن هذا لايه((ساسئلوا اهل الذکر...)) قال: والله انا لنحن اهل الذکر، نحن اهل العلم و نحن معدن التاويل و التنزيل. ولقد سمعت رسول الله (ص) يقول: (انا مدينه العلم و علیّ بابها فمن اراد العلم فلياته من بابه شواهد التنزيل ۱ ټوک ۳۳۴ مخ

(۲) شواهد التنزيل علامه حاکم حسکانی

هغه حضرت د **فَاسْئَلوا أَهْلَ الذِّكْرِ...** د تفسیر په هکله سوال وکړ نو وې فرمایل: د ذکر خاوندان د خداے د ګران رسول (ص) له عترت او اهلبېتو څخه معصوم امامان (ع) دی. او بیا یې و **انزلنا علیکم ذکراً رسولاً** ایت مبارک تلاوت کړ. (۱)

له اهلبیتو (ع) سره د حضرت ادم (ع) تمسک

فَتَلَقّی آدَمُ مِن رَّبِّهِ کَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَیْهِ... (۲)

((ادم (ع) له خپل رب نه څه کلمات یاد کړل او په هغو کلماتو یې له خداے پاک نه بخښنه وغوښته...)) او دغه شان خداے پاک حضرت ادم (ع) ته بیا مخه کړه او د هغهٔ توبه یې قبول کړه. له سعید بن جبیر نه روایت دے چې له حضرت عبدالله بن عباس نه داسې رارسېدلی دی چې وې ویل : د خداے له ګران رسول (ص) نه د دې ایت مبارک په باره کښې پوښتنه وشوه نو هغه حضرت (ص) وفرمایل: حضرت ادم (ع) له خداے پاک نه د حضرت محمد (ص)، حضرت علی (ع)، حضرت فاطمې (ع)،

---

(۱) په دې موضوع باندې د تیونس یو سنی عالم سید محمد تیجانی د اهل ذکر په موضوع یو ډېر غټ کتاب لیکلے دے (مترجم)

(۲) سورهٔ بقره ۳۷ ایت

حضرت حسن (ع) او حضرت حسین (ع) په وسیله دعا وغوښته چې خدای ورته په توجه سره مخه کړه (او خپل رحمت یې پرې وکړ) (۲)

ابن عباس (رض) له رسول اکرم (ص) نه نقلوی چې وې فرمایل: هغه وخت چې خدای پاک حضرت ادم (ع) ته امر وکړ چې له جنت نه اوځه نو ادم (ع) اسمان ته مخ کړونو د عرش ښی اړخ ته یې پینځهٔ جلوې ولیدې نو وې ویل: ای خدایه!ایا له ما نه مخکښې دې هم څوک پیدا کړی دی؟ خدای پاک ورته وحی وکړه: ایا دغه پینځهٔ جلوې دې ولیدې؟ وې ویل: هو، خدای پاک ورته وفرمایل: دوی زما له نور څخه غوره کړې شوی دی او د دوی نومونه مې له خپلو نومونو نه اخېستی دی. نو زهٔ محمود او ستائیلے شوے خدای یم او دغه محمد (ص) دے، زهٔ د لوړې او اعلی مرتبې والا یم او دغه علی (ع) دے، زهٔ فاطر

---

(۱)(۲) عن سعید بن جبیر، عن عبدالله بن عباس، قال: سئل النبی (ص) عن الکتاب التی تلقی آدم من ربه فتاب علیه، قال: سأله بحق محمد وعلی و فاطمه و الحسن والحسین الا تبت علیّ فتاب علیه.

مناقب علی بن ابی طالب لابن المغازلی، ۲۳ مخ، ینابیع الموده ۹۷ مخ

او خلق کوونکے یم او دغه فاطمه (ع) ده. زهٔ محسن او احسان کوونکے یم او دغه حسن (ع) دے او زما لپاره اسما الحسنه او ښه او غوره نومونه دی او دغه حسین (ع) دے. ادم (ع) وویل: نو بس د دوی

په وسیله مې وبخښي نو خدا ے پاک پرې وحی وکړه چې هو اوس مې د دوی په وسیله وبخښلې او دا هماغه کلمات دی چې خدا ے پاک د دې په بنیاد وفرمایل: فَتَلَقّی آدَمُ مِن رَبِّهِ کَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَیْهِ... (۱) (د ځینو سنی کتابونو نومونه چې د دې ایت مبارک پکښې دا سې تفسیر شوے دے تفسیر درمنثور، کنزالعمال او مسند الفردوس دیلمی ((مترجم))

---

(۱) عن ابن عباس (رض) عن النبی صلی الله علیه وآله ((لما امرالله ادم بالخروج من الجنه رفع طرفه نحو السماء فرای خمسه أشباح علی یمین العرش فقال: الهی خلقت خلقاً من قبلی؟ فأوحی الله الیه أما تنظر الی هذه الشباح؟ قال: بلی، قال: هؤلاء الصفوه من نوری اشتقت اسماء هم من اسمی: فانا الله المحمود و هذا محمد (ص) و انا العالی و هذا علی (ع) و انا الفاطر و هذا فاطمه (ع) و انا المحسن و هذا حسن (ع) ولی الاسماء الحسنی و هذا الحسین (ع) فقال آدم: فبحقهم اغفرلی، فاوحی الله الیه قد غفرت و هی الکلمات التی قال الله تعالی ((فَتَلَقّی آدَمُ مِن رَبِّهِ کَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَیْهِ...)) احقاق الحق ۹ ټوک ۱۰۴ مخ، ینابیع الموده ۹۷ مخ د دا ډول نور حدیثونه هم راغلی دی.

دلته به بده نه وی که د پښتون امت حکیم، عالم او عارف شخصیت حضرت حمزه بابا (رح) څو شعرونه د ذکر شوی ایت مبارک په تفسیر کښې وړاندې کړم لکه چې وائی:

په دعــا کښې د ادم اثر عــلی دے
په لیمهٔ کښې د یعقوب نظر علی دے

د اذا تلــها نــور څــه يې تفسير شته
نــمر د عــلم محمــد قــمر علی د ے
يا يو بل ځا ے کښې وائی:

په خــاطر د محــمد اوازه شوه د بخشيش
آل اولاد د محمد دروازه شوه د بخشيش

يا د پښتنو غېرتی مشر او د قلم او تورې خاوند حضرت خوشحال بابا (رح) وائی:

چې په روی به يې بخښل شی پــاک ناپــاک
بل څوک نه د ے يو صاحب د ے د لولاک
ذوالــفقــار يــې اژدهــا وه دوه يــې ژبــې
چــې د دين مخــالفــان يې وو خــوراک
د خېبر په کــوټ يې هسې زور ښکــاره کړ
چــې لــه بيخــه يــې راونــړوۀ پــاک
(كليات حمزه شينواری او کليات خوشحال خان خټک
((مترجم))

اهلبيت (ع) په مباهله کښې

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْاْ نَدْعُ أَبْنَاءنَا وَأَبْنَاءكُمْ وَنِسَاءنَا وَنِسَاءكُمْ وَأَنفُسَنَا وأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَةُ اللّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (١)

(هر څوک چې له دې نه پس چې د خدا ے د وحی په ذریعه د هغۀ له احوالو نه خبر شوې له تا سره مجادله او بحث کوی نو ورته ووایه چې راشئ چې مونږ خپل زامن راولو تاسو خپل زامن راولئ مونږ به خپلې مېرمنې او زنانه راولو او تاسو به خپلې میرمنې راولئ او مونږ به خپل نفسونه راولو او تاسو به خپل نفسونه راولئ او بیا به مباهله وکړو (یعنې د خدا ے په درگاه کې به یو بل ته ښېرې وکړو) چې په دروغجنو او کافرانو دې د خدا ے عذاب او لعنت نازل شی))

پاس ذکر شو ے ایت مبارک د مباهلې په هکله نازل شو ے د ے چې د خدا ے د گران رسول (ص) او د نجران د عیسائی عالمانو ترمینځ رامنځته شوې وه. قیصه داسې وه چې د نجران عیسائی عالمانو د حضرت عیسی (ع) په هکله له رسول الله (ص) سره مناظره وکړه چې په هغو کښې د خدا ے گران رسول (ص) د هغوی د غلط فهمیو ځوابونه ورکړل او په هغوی باندې یې چې کوم سوالونه وکړل هغوی یې لا ځوابه کړل خو هغوی بیا هم له کج بحثۍ نه کار اخېستو نو بالاخره د خدا ے گران رسول (ص) د خدا ے پاک په حکم هغوی مباهلې ته راوبلل. مباهله هغه وخت کیږی چې په مناظره کښې مقابل لور ے هیڅ یو دلیل او برهان ته غاړه نه ایږدی نو بیا د دواړو خواو ټولو غوره کسان یو مېدان ته اوځی او د خدا ے پاک په درگاه کښې

یو بل ته ښېرې وکړی نو چې کومه ډله خدا ے پاک ته نزدې وی نو په هغې مقابلې خواوې باندې عذاب نازل شی.

نو اوس کتل پکار دی چې د نجران له عیسائی عالمانو سره د خدا ے ګران رسول (ص) کومې هستۍ له ځان سره بوتلې چې خدا ے پاک ته له ټولو انسانانو نه نزدې وې نو په دې ټول تفسیرونه د حدیث او تاریخ کتابونه ګواه دی چې د خدا ے ګران رسول (ص) د مباهلې لپاره له ځان سره حضرت امام علی، حضرت فاطمه زهرا، حضرت امام حسن او حضرت امام حسېن علیهم السلام واخېستل او له مدینې منورې نه بهر مېدان ته ووتل خو عیسائی عالمان له مباهلې نه په شا شول او هغه ځکه چې د هغوی مشر پادری نورو عیسائی پادریانو ته وویل چې زما دې د عیسی (ع) په رب قسم وی چې زۀ داسې سپېځلې څېرې وینم چې که دوی ښېرې وکړې نو د زمکې په سر به یو عیسائی پاتې نه شی او که دا هستۍ غر ته هم حکم وکړی نو هغه به له خپل ځایه وخوزی او په دا ډول یې له مباهلې نه لاس واخېست او د رسول اکرم (ص) په حکومت کښې په امن سره د اوسېدو او کال په کال د جزیې ورکولو فېصله یې وکړه او رحمت اللعالمین هم ومنله او دا مباهله د اسلام په کامیابۍ تمامه شوه.(مترجم)

اوس په دې هکله د څو کتابونو شواهدو ته پام وکړئ:

د خدا ے ګران رسول (ص) د نجران نصاری مباهلې ته رابلل او بیا یې حضرت علی، حضرت فاطمه، حضرت حسن او حضرت حسېن علیهم الصلوات والسلام په مباهله کښې د ګډون لپاره راوغوښتل نو بس عیسائیانو د مباهلې توان راونه ړو ځکه چې د خپل مذهب په

باطلېدو پوهېدل نو په خپل دين باندې د باقى پاتې کېدو لپاره جزيې ورکولو ته تيار شول (۱)

د ام المومنين حضرت ام سلمې (رض) له غلام ابو رياح نه روايت نقل شوے دے چې وې ويل: د خداے ګران رسول (ص) وفرمايل: که خداے پاک له على (ع) ، فاطمې (ع) حسن (ع) او حسېن (ع) نه علاوه زيات سپېڅلى او د قدر وړ کسان لرلې نو ما ته به يې فرمايلى وو او هغه به مې د نجران له عيسائيانو سره د مباهلې لپاره بوتلى وو خو ما ته امر وشو چې له دوى سره

---

(۱) احقاق الحق ۱۴ ټوک ۱۳۴ مخ

د مباهلې لپاره لاړ شم او دوى د خداے تر ټولو غوره بندګاه دى نو بس د دوى په وسيله د نجران په نصاراو باندې غالب شوم (۱)

له ابوسعيد خدرى (رض) نه روايت دے وائى: چې کله فَقُلْ تَعَالَوْاْ نَدْعُ أَبْنَاءنَا وَأَبْنَاءكُمْ... ايت مبارک نازل شو نو د خداے ګران رسول (ص) له حضرت على، حضرت فاطمه زهرا، حضرت حسن او حضرت حسېن عليهم السلام سره د مباهلې لپاره ووتو. (۲)

عامر بن سعد له خپل پلار نه نقلوى چې هغۀ وويل: چې کله فَقُلْ تَعَالَوْاْ نَدْعُ أَبْنَاءنَا وَأَبْنَاءكُمْ... ايت مبارک نازل شو نو د خداے ګران رسول (ص) حضرت اميرالمومنين، حضرت فاطمه،

حضرت حسن او حضرت حسېن علیهم السلام ځانته راوغوښتل او وې فرمایل: اے خدایه!دا زما اهلبېت (ع) دی.(۳)

---

(۱) احقاق الحق ۱۴ ټوک ۱۴۵ مخ
(۲) عن ابو سعید خدری، لما نزلت هذه الایه فَقُلْ تَعَالَوْا ... قال: فخرج رسول الله بعلیؤ فاطمه والحسن والحسین (احقاق الحق ۱۴ ټوک ۱۳۴ مخ)
(۳) عن عامر بن سعد ، عن ابیه قال: لما نزلت هذه الایه دعا رسول الله (ص) علیاً و فاطمه و حسناً و حسیناً فقال: اللهم هؤلاء اهلی (شواهد التنزیل ۱ټوک ۱۲۴ مخ، احقاق الحق ۱۴ ټوک ۱۳۱ او ۱۴۸ مخونه حمزه بابا وائی:
پينځو کړل لا جوابه د نجران نصاری پينځۀ وو چې تشهير يې د اسلام کړے دے

((د ځینو هغو سنی کتابونو حوالې چې پکښې په مباهله کښې د دې پینځو تنو د ګډون ذکر شوے دے: صحیح مسلم کتاب فضائل الصحابه، صحیح ترمذی، مسند احمد بن حنبل، تفسیر در منثور، مستدرک، سنن بیهقی، کشاف، تفسیر کبیر، نورالابصار، تفسیر ابن جریر طبری، صواعق محرقه، اسباب النزول واحدی او داسې نور ډېر کتابونه۔مترجم))

اهلبیت (ع) پاک او معصوم

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا (۱) ((خدا ے بس دا غواړی چې اے د رسول

(ص) اهلبېتو له تاسو نه د هر ډول پليدی لرې وساتی او تاسو داسې پاک او پاکيزه ولری لکه څنګه چې د پاکۍ حق دے)) (۱)

حضرت صفيې (رض) له حضرت عائشې (رض) نه روايت نقل کړے دے چې د يو ورځ وختی د خدا ے ګران رسول (ص) چې د نقشه دار تور څادر يې په اوږو اچولے ؤ کور ته تشريف راوړۀ نو

---

(۱) سورۀ احزاب ۳۳ ايت (۲)

حمزه بابا (رح) د دې ايت تفسير په شعر کښې داسې وايي: (مترجم)

د تطهير ايت که ولولې شې پوه به　　　　ګناه نه پربږدی په آل کښې د نبی

حضرت حسن (ع) يې راوبالۀ بيا يې حضرت حسېن (ع) رابالۀ بيا يې حضرت فاطمه (ع) رابلله او په اخېر کښې حضرت على (ع) راوبالۀ او دغه ټول يې د هغه څادر لاندې کړل نو دا ايت مبارک يې تلاوت کړ:

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً (۱)

د خدا ے د ګران رسول (ص) له بلې بی بی حضرت سلمې (رض) نه روايت دے چې وائی چې د تطهير ايت مبارک زما په کور کښې په رسول الله (ص) باندې نازل شو په داسې حال کښې چې په کور کښې اوۀ تنه وو جبرائيل (ع)، ميکائيل (ع) ، حضرت على (ع)، حضرت

فاطمه زهرا (ع)، حضرت حسن (ع) او حضرت حسېن (ع) او زهٔ خپله نو زهٔ هم له څادر نه بهر اودربېدم او د خدا ے ګران رسول (ص) ته مې عرض وکړ یارسول الله (ص) زهٔ د دې څادر لاندې راتلې شم. د خدا ے ګران رسول (ص) وفرمایل: ته په خپل ځا ے په خېر یې ته د پېغمبر مېرمن یې.(۲)

---

(۱) صحیح مسلم کتاب فضائل الصحابه باب فضائل اهل بیت ، مستدرک الصحیحین حاکم ۳ ټوک ۱۴۷ مخ ، سنن بیهقی ۲ ټوک ۱۴۹ مخ، تفسیر ابن جریر طبری ۲۲ ټوک ۵ مخ، تفسیر درمنثور سیوطی د تطهیر ایت په ترڅ کښې، زمخشری او فخر رازی په خپلو تفسیرونو کښې او داسې نورو ډېرو سنی عالمانو په خپلو کتابونو کښې نقل کړے دے.

(۲) صحیح ترمذی ۲ ټوک ۲۰۹ مخ، مشکل الاثار ۱ ټوک ۳۳۵ مخ، ö اسدالغابه ۲ ټوک ۱۲ مخ، تفسیر ابن جرېر طبری ۲۲ ټوک ۲ او ۷ مخونه، او نور ګڼ شمېر د حدیثونو کتابونه او تفسیرونه،

له جابر بن عبدالله انصاری (رض) نه روایت دے چې د خدا ے ګران رسول (ص) حضرت علی، حضرت فاطمه، حضرت حسن او حضرت حسېن علیهم السلام ځانته راوغوښتل او څادر یې پرې وغوړولو او وې فرمایل:**اللهم هولاء اهلی هولاء اهلی** خدایه پاکه دا زما اهلبېت دی ، خدایه پاکه دا زما اهلبېت دی.همدا ډول حدیث له ابن عباس (رض) نه هم روایت دے (۱)

له انس بن مالک (رض) نه روایت دے چې د خدا ے ګران رسول (ص) شپږ میاشتې متواتر دا خپل رسم جوړ کړ ے ؤ چې کله به د سهار نمونځ لپاره جومات ته تلهٔ نو چې کله به د بی بی فاطمې (ع) د کور له

دروازې سره تېرېدهٔ نو فرمايل به يې: الصّلاه يا اهل البيت يعني اے اهلبېتو (ع) نمونځ ته پاځئ، او بيا به يې وفرمايل په دې پوه شئ چې د قران مجيد دا ايت إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً ستاسو په شان کښې نازل شوے دے. (۲)

---

(۱) شواهد التنزيل، مسند احمد بن حنبل ۱ ټوک ۳۳۰ مخ، خصائص ۸ مخ ، رياض النضره ۲ ټوک ۲۰۳ مخ مجمع هيثمى ۹ ټوک ۱۱۹ مخ مستدرک وغېره

(۲) صحيح ترمذى ۲ ټوک ۲۹ مخ، تفسير ابن جرير طبرى ۲۲ ټوک ۵ مخ، مستدرک الحاکم ۳ ټوک ۱۵۸ مخ، مسند امام احمد بن حنبل ۳ ټوک ۲۵۲ö مخ، اسدالغابه ۵ ټوک ۵۲۱ مخ، کنزالعمال ۷ ټوک ۱۰۷ مخ، تفسير درالمنثور وغېره . په همدې مضمون سره دا حديث له ابى الحمراء، معقل بن يسار، ام سلمه، ابوسعيد خدرى او نورو ډېرو صحابانو (رض) نه هم په مختلفو طريقو نقل دے او ګڼ شمېر سنى کتابونو کښې راغلے دے

له اهلبېتو (ع) سره مينه په امت واجب ده

قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى (۱)

((اے رسوله امت ته دې) ووايه زهٔ له تاسو نه (د رسالت) په دې کار هيڅ اجرت نه غواړم مګر(بس دا درنه غواړم چې) زما له خپلوانو سره مينه او مودت کوئ))

عثمان بن ابى يقضان له سعيد بن جبير او هغه له حضرت ابن عباس (رض) نه روايت نقل کوى چې وې ويل: په مدينه منوره کښې د رسول

اکرم (ص) انصارو یوه خصوصی جرګه جوړه کړه او فېصله یې وکړه چې مالونه راټول کړو او د رسول اکرم (ص) په خدمت کښې یې وړاندې کړو چې لاس یې خلاص شی، توانمن شی او د چا محتاجه نشی، بیا د خداے د ګران رسول (ص) په خدمت کښې حاضر شول او ورته یې عرض وکړ چې یا رسول الله (ص) مونږ فېصله کړې ده چې له خپلو مالونو نه ستاسو لپاره مال جمع کړو چې چا ته مو حاجت نه وی. چې کله یې دا فېصله د خداے د ګران رسول (ص) په خدمت کښې

---

(۱) سورۀ شوری ۲۳ ایت

وړاندې کړه نو دا مبارک ایت **قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى** په پاک نبی (ص) نازل شو. (۱)

یعنې انصارو ته او خپل امت ته یې دا خبره په ګوته کړه چې زما د رسالت د کار اجرت پېسې او مالونه حالونه نه دی بلکې پکار دی زما له اهلبېتو(ع) سره مینه او مودت وکړئ چې د دواړو جهانو نېکمرغۍ مو په برخه شی.

له جابر بن عبد الله انصاری (رض) نه روایت نقل شوے دے چې دا ایت مبارک **قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى** د رسول اکرم (ص) د اهلبېتو(ع) په شان کښې نازل شوے دے او د روایت په اخبر کښې دا مضمون راغلے دے چې یو ځل یو بانډسی

سړے د خداے د ګران رسول (ص) په خدمت کښې حاضر شو او عرض يې وکړ: يا رسول الله (ص) ما ته اسلام راوښيه، رسول الله (ص) ورته وفرمايل: اسلام دا دے چې په دې خبره ګواهی ورکړې چې **لا اله الا الله وحده لا شريک له و ان محمداً عبده و رسوله** هغه بانډسی سړی پوښته وکړه: ايا په دې کار به رانه څه اجرت او پيسې اخلې؟ د خداے ګران رسول (ص) ورته وفرمايل: نه بلکې له قرباو سره له مينې نه بغېر بل څه درنه نه غواړم. هغۀ پوښته وکړه: ايا خپلو قرباو او خپلوانو سره يا ستاسو له خپلوانو سره؟ ورته يې وفرمايل:

زما له اهلبېتو سره، هغه سړی دا خبره ومنله او عرض يې وکړ: يا رسول الله خپل لاس دې را دېښوه کړه چې په دې خبره درسره بيعت وکړم چې د خداے لعنت دې وی په هغه کس باندې چې ستا له اهلبېتو (ع) سره مينه نه کوی د خداے ګران رسول (ص) وويل: آمين (۱)

سعيد بن جبېر له ابن عباس نه نقلوی: چې کله دا ايت مبارک :**قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى** نازل شو نو څينو صحابه کرامو (رض) پوښته وکړه يا رسول الله (ص) ((قربی)) کوم کسان دی چې خداے پاک ورسره مونږ ته د مينې او مودت حکم راکړ؟ رسول الله (ص) وفرمايل: زما اهلبېت علی، فاطمه، حسن او

حسېن عليهم السلام دی چې پکار دی له هغوی سره مينه او محبت وکړئ.(۲)

(!) تفسير ابن جرير طبری ۲۵ ټوک ۱۲ او ۱۷ مخونه، ذخائر العقبی، حليه الاولياء ۳ ټوک ۲۰۱ مخ،
سيوطی په تفسير درالمنثور کښې د ايت مبارک په ترڅ کښې له ابن منذر، ابن ابی حاتم او طبرانی او ابن مردويه د سعيد بن جبير له لارې له ابن عباس نه نقل کړے دے، همدا رنګ په ذخائرالعقبی ۲۵ مخ کښې، محب طبری له مناقب احمد نه، هيثمی په خپله مجمع کښې د ۷ ټوک په ۱۰۳ مخ کښې او د ۹ ټوک په ۱۲۸ مخ کښې، ابن حجر مکی په صواعق محرقه کښې په ۱۰۱ مخ کښې له احمد نه او طبرانی او ابن ابی حاتم او حاکم له ابن عباس نه او شيخ شبلنجی د نورالابصار په ۱۰۱ مخ کښې له تفسير بغوی نه نقل کړے دے.

په دې هکله امام شافعی (رح) ډير په زړه پورې شعرونه وئيلی دی وائی:

يارا کبا قف بالمحصب من منی
احتف بساکن خيفها والناهض
سحراً اذا فاض الحجيج الی منی
فيضاً کما نظم الفرات الفائض
ان کان رفضا حب آل محمد
فليشهد الثقلان انی رافضی

يعنې اے سپوره چې کله له مشعر نه منی ته کوچ کوې (چې د ټولو حاجیانو د تېرېدو مقام دے) نو لږ اودرېږه او په اوچت اواز داسې چغه کړه چې ټول هغه کسان په خیف جومات وی یاپه ناهض کښې وی ستا چغه واوری او البته دا چغه د سحر په وخت ووهه چې ټول حاجیان په جوش او ولوله کښې منی ته روان وی او د مشعر او منی ترمینځ لاره لکه د فرات د سیند د خلکو له سېلاب نه په موج کښې وی چې شافعی وائی: که چرې د حضرت محمد (ص) د آل (اهلبېتو) مینه رفض وی او له دین نه وتل وی نو ټول پېریان او انسانان واورئ چې زهٔ رافضی (یعنې له دینه وتلے) یم.

او همدا چغه د قلم او تورې خاوند خوشحال خان بابا (رح) په بل ډول وهی او وائی:

له اوله تر اخېره په جهان کښې
د سید په شان څوک نیشته معراجی
زهٔ خوشحال خټک په حب د اهلبېتو
رافضی کړم، خارجی او اخراجی

او حمزه بابا(رح) یې په دې ډول وهی وائی:

وسیله مې محمد او اهلبېت دی
شته امید چې عاقبت مې شی محمود

اهلبيت (ع) صادقين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ وكُونُواْ مَعَ الصَّادِقِينَ (١)

((اے هغو کسانو چې ایمان مو راوړے دے له رښتینو سره شئ))

مالک بن انس (رض) له نافع (رض) نه نقلوی چې عبدالله بن عمر (رض) د دې ایت مبارک چې يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اتَّقُواْ اللّهَ وكُونُواْ مَعَ الصَّادِقِينَ په شرح کښې وویل: اتَّقُواْ اللّهَ یعنې

---

(١) سورة توبه ١١٩ ایت

خدا ے پاک د رسول الله (ص) ټولو اصحابو (رض) ته حکم وکړ چې تقوا اختیار کړئ او كُونُواْ مَعَ الصَّادِقِينَ یعنې تل له محمد (ص) او د هغوی له اهلبیتو (ع) سره اوسئ او له هغوی نه چرې بیل نه شئ. (١)

مفضل بن صالح (رض) له جابر(رض) نه او جابر (رض) له ابی جعفر امام محمد باقر (ع) نقل کړی دی چې وې فرمایل: كُونُواْ مَعَ

الصّادِقِينَ یعني له آل محمد(ص) سره ملګری شئ او له هغوی نه جدا نه شئ. او په بل ځاے کښې دی چې له حضرت علی (ع) سره شئ (۲)

کلبی (رض) له ابو صالح (رض) نه او هغهٔ له عبدالله بن عباس (رض) نقل کړی دی چې هغهٔ د اتّقُوا اللّهَ وكُونُوا مَعَ الصّادِقِينَ ایت مبارک د شان نزول په هکله ووېل: د خداے پاک دا کلام د حضرت علی (ع) او د هغهٔ د ملګرو په هکله نازل شوے دے.(۳)

---

(۱) شواهد التنزیل حدیث ۳۵۷ علامه حاکم حسکانی

(۲) شواهد التنزیل حدیث ۳۵۳ علامه حاکم حسکانی، تفسیر ابن عساکر

(۳) شواهد التنزیل حدیث ۳۵۱ علام حاکم حسکانی، تفسیر درالمنثور سیوطی

په اهلبېتو (ع) باندې درود فرض دے

إِنّ اللّهَ وَمَلَائكَتَهُ يُصَلّونَ عَلَى النّبِيِّ يَا أَيُّهَا الّذِينَ آمَنُوا صَلّوا عَلَيْهِ وَسَلّمُوا تَسْلِيمًا (۱)

خدا ے پاک او د هغهٔ فرښتې په نبی پاک (ص) باندې درود وائی نو اے مومنانو تاسو پرې هم درود وائئ (او د هغهٔ فرمان ته غاړه کېږدئ.

له کعب بن عجزه نه روایت نقل شوے دے وائی چې کله **إِنّ اللّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النّبِيِّ**... ایت مبارک نازل شو نو مونږ پوښتنه وکړه یا رسول الله په تاسو باندې د سلام طریقه خو راته راځی **خوکیف نصلی علیک**؟ درود درباندې څنګه وایو؟ هغوی ورته وفرمایل: په دا ډول راباندې درود لیږئ:: **اللهم صل علی محمد و آل محمد**. او په یو بل روایت کیګ راغلی دی: **کما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انك حمید مجید**. او داسې هم راغلی دی چې د خدا ے له ګران رسول (ص) نه پوښتنه وشوه

---

(١) سورۀ احزاب ۵۶ ایت

چې په تاسو باندې څنګه درود وایو؟ نو وې فرمایل:

اللهم صل علی محمد و آل محمد کما صلیت علی ابراهیم و علی آل ابراهیم و بارك علی محمد و علی آل

محمد كما باركت على ابراهيم و على آل ابراهيم انك حميد مجيد.(١)

امام شافعی وائی:

یا اهل بیت رسول الله حبکم فرض من الله فی القرآن انزله

کفا کم من عظیم القدر انکم من لم یصل علیکم لا صلواة له

"یعنې اے اهلبیتو (ع) خدا ے پاک ستاسو مینه په قران مجید کښې فرض کړې ده (د سورة شوری ۲۳ ایت ته اشاره ده) او ستاسود عظمت لپاره دا هم کافی دی چې که څوک په تاسو باندې درود و نه وائی نو نمونځ یې نه قبلیږی (اشاره د نمونځ تشهد ته ده چې د نمونځ له واجباتو څخه دے او که چا قصداً په تشهد کښې په محمد او آل محمد (ص) باندې درود ونه وئیلو یا د آل په ځاے یې بل څوک یاد کړل نو نمونځ یې باطل دے او د قبلېدو وړ نه دے (۲)

---

(۱) صحیح بخاری ۳ ټوک، صحیح مسلم ۱ ټوک، ینابیع الموده، سواعق محرقه، تفسیرکبیر شپږم ټوک ۷۹۷ مخ، تفسیر درالمنثور،صحیح ترمذی ۲ ټوک ۲۱۲ مخ وغېره.

(۲)علامه شیخ عبدالله بن محمد بن عامر شبراوی د الاتحاف بحب الاشراف کتاب په ۲۹ مخ او سید ابی بکر بن شهاب الدین علوی د رشفة الصادی من بحر فضائل بنی النبی الهادی چاپ مصر د 2 باب په 31 مخ او د ۴باب په ۴۹ مخ او حافظ جمال الدین زرندی په معراج الوصول فی معرفة ال رسول (ص) کتاب کښې او ابن حجر مکی د صواعق محرقه په ۸۸ مخ کښې نقل کړی دی

په دې مختصر کتاب کښې به د څوارلسو معصومینو(ع) د شمېر په مناسبت په هم دې ۱۴ مبارکو ایتونو باندې بسنه وکړو ګنی قرآن مجید ټول د خدا ے د ګران رسول (ص) د اهلبېتو (ع) له فضائلو نه ډک د ے لکه حسېن بن سلیمان له ابی جارود او هغه له اصبغ بن نباته نه او هغهٔ له حضرت علی (ع) نقل کړی دی چې وې فرمایل: قران څلور برخې نازل شوے د ے (بل یو روایت کښې درې برخې ذکر شوی دی) یوه برخه یې زمونږ اهلبېتو (ع) په فضیلت کښې دویمه برخه یې زمونږ اهلبېتو (ع) د دښمنانو

په مذمت کښې، دریمه برخه یې د حلالو او حرامو په هکله او څلورمه برخه یې د فرائضو او احکامو په بیانولو کښې نازله شوې ده.(۱) او حتی چې له حضرت ابن عباس (رض) نه راویت د ے چې یوائې د حضرت علی (ع) په شان کښې درې سوه ایتونه نازل شوی دی (۲) بلکې حقیقت دا د ے چې اهلبېت (ع) بذات خود ناطق قرانونه دی لکه

---

(۱) شواهد التنزل روایات ۵۸ ، ۵۹،۶۰
(۲)حطیب بغدادی په خپل تاریخ کښې له حضرت ابن عباس (رض) نه نقل کړے د ے

حمزه بابا (رح) ورته په شعرکښې اشاره کوی وائی:

جوړه د صفېن غونډې صحرا د کربلا نن
بیا څه قرانونه اوچت شوی په نېزو کښې

نو بس لنډه به دا ووایم چې کوم خلک مخلص وی او په زړونو کښې یې د خدا ے د ګران رسول (ص) له اهلبېتو (ع) سره بغض او کینه نه وی نو د هغوی لپاره یوه اشاره هم کافی ده او چې په زړونو کښې یې درغلی وی نو هغوی ته که ټول قران ټکے په ټکے وښې نو بیا یې هم نه منی. هغه د رحمان بابا (رح) په قول:

صاف دلانو له لږ نصیحت بس دے
د ګوهرو پېوستون په نری تار شی

او زما بنده شعرونه دی چې:

فرض په هر چا مودت د اهلبېتو
په قران کښې دے صفت د اهلبېتو
د کوم کوم ایت تاویل به څوک بدل کړی
قران ډک دے له صفت د اهلبېتو
وارثان د پاک رسول او امامان دی
رېښتیا حق دے ولایت د اهلبېتو
هر عارف، سالک هله د خدا ے ولی شی
چې حاصل کړی معرفت د اهلبېتو

چې دښمن هم پکښې عیب ښودلے نشی
تل به یاد وی دا عصمت د اهلبیتو
ډیر بهادر او شجاعان په دنیا هیر شول
خو هیر نه شو شجاعت د اهلبیتو
ډیر په ظلم او دوکو حکمرانان شول
خو قائم دے سلطنت د اهلبیتو
دښمنان هغه کسان د خدا ے رسول دی
چې خوک کړی مخالفت د اهلبیتو
پوره څوارلس سوه کاله ظلم وشو
ختم نه شولو عترت د اهلبیتو
د امت له لاسه واړه شهیدان شول
ډیر دے زیات مظلومیت د اهلبیتو
عبث نورو مذهبونو پسې مه ځه
بس قبول کړه شریعت د اهلبیتو
زۀ شاهین چې را په یاد کړم ژړا راشی
کربلا کښې شهادت د اهلبیتو

والحمدُ للهِ رَبّ اللعالَمِینْ

WWW.AL-SHIA.ORG